

Veerse joffer

met oog voor eenvoud

Lucie van Dam van Isselt schilderde aan het begin van de twintigste eeuw een omvangrijk oeuvre, vooral haar eenvoudige huis-tuin-en-keukenstillevens zijn beeldschoon. Haar achterkleindochter Karen Ekker raakte in de ban van haar leven en haar kunst en probeert haar werk breder onder de aandacht te brengen.

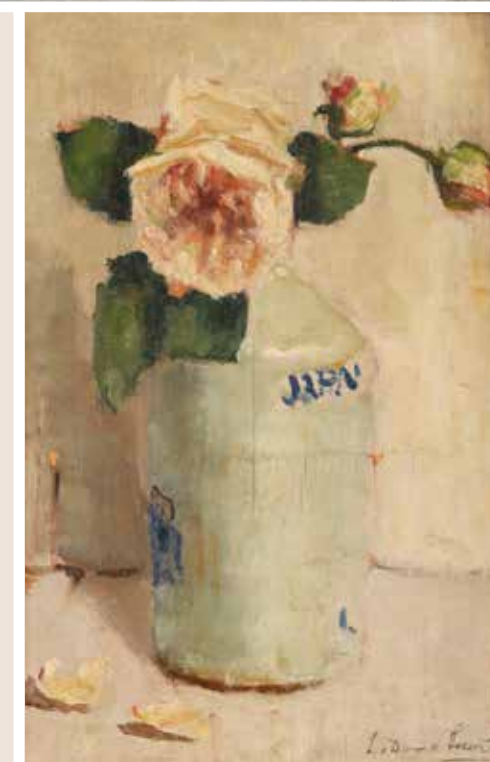
TEKST GEMMA BOORMANS FOTOGRAFIE EVA PLEVIER (PORTRET KAREN EKKER)

De Asperges (1944),
particuliere collectie

Meizentjes in een kom-
metje, in 2003 geveild bij
Christie's Amsterdam
©Christie's Images Ltd

Rozen in Japanse sojafles

Immortellen (ca. 1920), Museum de Wieger in Deurne De Schelp (1910-1911), particuliere collectie

Meizoentje (1919), particuliere collectie Stilleven met prei, detail (1935), Museum Arnhem

Haar madeliefjes zijn prachtig. Normaal gesproken worden die plat gemaaid, zij schilderde ze

Achterkleindochter Karen Ekker

“Drie grootouders van mijn vader schilderden, maar niemand zo verdienstelijk als mijn overgrootmoeder Lucie van Dam van Isselt. Ik heb het ook wel geprobeerd, maar heb helaas geen talent voor schilderen. Haar liefde voor het creëren van schoonheid heb ik wel.”

Karen Ekker is opgegroeid met de verhalen over Lucie. Bij haar opa en bij familie hingen Lucie's stilleven aan de muur. “Vooral haar meizoentjes en vogel-nestjes fascineerden mij. En het schilderij met de dansschoenen, daar kon ik eindeloos naar kijken. Later was er wel eens een tentoonstelling met haar werk en raakte ik in de ban, versterkt door het enthousiasme van mijn moeder, getrouwd met de jongste kleinzoon van Lucie.”

Het schilderij met de schoenen hangt nu in de woonkamer, een verbouwde koeienstal in de boerderij waar Karen samen met haar man Paul Vigeveno woont. Er hangen meerdere 'Lucies' tussen allemaal andere schil-

derijen. “Toen we gingen samenwonen hebben we onze schilderijen speels door elkaar aan de wand gehangen.” Op tafel ligt een plakboek van Lucie met prachtige oude krantenrecensies. Als je dat leest zie je dat zij deel uitmaakte van de groep rond Jan Toorop, die ook twee portretten van haar heeft geschilderd.

Gecharmeerd van wit

“Vanuit mijn fascinatie heb ik in 2016 de Stichting Lucie van Dam van Isselt opgericht om haar werk breder onder de aandacht te brengen. Ik begon met het digitaal bijeenbrengen van haar omvangrijke oeuvre. Eerder al is er over haar geschreven en research naar haar werk gedaan door Willem Blok, die ook twee solotentoonstellingen organiseerde. Mijn zoektocht voerde verder langs veilinghuizen, galleries en kunsthandels. Van Christie's tot Sotheby's. Van Rijkmuseum Amsterdam tot het Kunstmuseum in Den Haag. Ik

vond zelfs werken op Pinterest en toen mijn website live ging, zag ik in de statistieken dat er zelfs bezoekers uit Alaska, Iran en Australië waren. Ik ontvang regelmatig hartveroverende mails van mensen die een werk van Lucie hebben, hoe blij ze ermee zijn. Maar daarmee hangt er dus veel werk bij mensen thuis en het zou mooi zijn als het ook vaker op publieke plekken is te zien.

Ik ben telkens verrukt bij het zien van een onbekend werk, zeker als ik vertrouwde elementen terugzie: de tegels, het zoutvatje, dat mooie flesje, ik ken ze zo goed. Haar madeliefjes en andere veldbloemen vind ik te gek. Normaal gesproken worden ze plat gemaaid, zij schilderde ze. Ze hield van de eenvoud van een ei, een mesje, een schachtje, prei, een stukje boter. Ik ben ongeloflijk gecharmeerd van de witten die ze gebruikt, koel en warm, in combinatie met kleur, haar schilderijen zijn licht en verjijnd. Ik voel me zo thuis in haar werk.”

Bescheiden grootheid

Lucie was en is dus wel degelijk een geprezen schilder, al is haar naam inderdaad minder bekend dan die van Toorop of Mondriaan. Hoe dat komt? Karen Ekker: “Wat zeker een rol heeft gespeeld is dat zij bescheiden was. En haar tweede man was heel kritisch. Ik weet niet hoe stimulerend hij was voor haar persoonlijkheid. Ze heeft gedacht: ik doe liever iets kleins heel goed, dan iets groters minder goed. Maar ze was ook heel intelligent en eigenzinnig. En moedig. Zo was Lucie een van de weinige kunstenaars die in de oorlog weigerde om zich bij de Kultuurkamer aan te sluiten, waardoor ze dus geen bron van inkomsten meer had. Ze schilderde in die tijd in ruil voor koffie, groente en eten. En toen ze in het Bezuidenhout in Den Haag woonde en de pui door een bombardement beschadigd raakte, liet ze deze dichttimmeren met haar eigen schilderijen...”

Zelfportret Lucie van Dam van Isselt (ca. 1935), helaas gestolen

Lucie van Dam van Isselt, geschilderd door Jan Toorop (1905)

Wie was Lucie?

Lucie van Dam van Isselt (1871-1949) bracht haar jeugd in Kampen door en volgde een opleiding aan de Haagse Academie. Ze trouwde met schilder Evert Ekker, kreeg twee zonen (waarvan de jongste de opa is van Karen Ekker) en vestigde zich na de scheiding in 1907 in Veere. Ze nam les aan de École des beaux-arts in Lyon in etsen en lithograferen.

In 1909 hertrouwde zij met kunstcriticus Albert Plasschaert, een huwelijk dat tot 1922 duurde. Op reis door Italië besloot Lucie zich te specialiseren in het schilderen van bloemen en kleine stillevens.

Uit een recensie uit die tijd: 'Er is zulk een grote distinctie en zulk groote stilte in de stillevens van schilderes Lucie van Dam van Isselt, dat men zich niet kan vergissen in de toeschrijving, al stond er geen naam bij. Ze zijn, gelijk ook haar rijk geschilderde bloemen, gedegen én gul behandeld, van een voorname persoonlijkheid. Ook het werk van anderen mag er wezen. Maar geen van allen halen ze de hoogte van Lucie van Dam. Vooral ook niet de individualiteit. Alleen misschien Jan Sluyters.'

Lucie was zowel een Veerse joffer als een Domburgse Dame. In de Domburgse bloei-periode aan het begin van de vorige eeuw maakte ze deel uit van de groep schilders rond Jan Toorop, met onder andere Jan Sluyters, Piet Mondriaan, Willem Vaarzon Morel, Lizzy Ansingh en Charley Toorop.

Expositie

Ter gelegenheid van het 150^e geboortjaar van Lucie staat van 12 juni t/m 31 oktober de overzichtstentoonstelling 'Een Markante Veerse joffer' gepland in Museum Veere, www.museumveere.nl. Karen Ekker is gast-conservator. Karen is altijd op zoek naar meer werk van Lucie en hoopt ooit het gestolen zelfportret van Lucie (linksboven op deze pagina) terug te vinden. Heb je informatie? Neem dan contact op met Karen via haar site: www.lucievandamvanisselt.nl. Daar vind je nog meer schilderijen van Lucie.